

Arrest

nr. 325 034 van 14 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HERSENS
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN die loco advocaat C. HERSENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 6 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 28 augustus 2024.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 12 november 2024 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten en een sjiitische moslima van Arabische origine te zijn. U bent geboren en getogen in Bagdad, waar u eveneens naar school ging. Uw vader werkte als automecanicien en uw moeder werkte in de boekhouding bij het Ministerie van Onderwijs. Na het afronden van uw middelbaar

onderwijs in 2018 begon u aan uw universitaire studie aan de, in Bagdad gelegen, Al-Esraa (privé-)universiteit, waar u in 2022 een bachelor Business Management en Economie behaalde. U werkte niet in Irak maar liep in het kader van uw studies wel stage.

In oktober 2022 ontmoette u een man genaamd A. in een winkelcentrum gelegen in de wijk Zayouna. Hij sprak u aan waarna jullie telefoonnummers uitwisselden. Jullie hielden contact en gedurende drie maanden bouwden jullie een relatie op. Jullie spraken in het geheim af in zijn appartement dat eveneens gelegen was in Zayouna. U raakte zwanger, maar toen u A. inlichtte over uw zwangerschap verbrak hij elk contact met u. Uw eigen familieleden kwamen eveneens op de hoogte van de zwangerschap en waren hier niet mee opgezet. Uw broer mishandelde u en uw vader en paternale ooms wilden u vermoorden doch kon uw moeder uw vader overtuigen om dit niet te doen maar u in de plaats daarvan weg te sturen. Uw paternale ooms waren er evenwel nog op gebrand om u te vermoorden. U verliet hierop Irak eind februari – begin maart 2023. U was op dit moment ongeveer 3 maanden zwanger. U reisde naar Turkije waar u gedurende tweeënhalve tot drie maanden in de stad Samsun verbleef bij kennissen van uw vader. Uw vader reisde hierna zelf naar Turkije, waar hij u ophaalde en u overhandigde aan een smokkelaar die u naar België zou brengen. Uw vader reisde terug naar Bagdad waar hij tot op heden verblijft. U reisde van Turkije door naar België waar u op 1 juni 2023 toe kwam. U was op dat moment zes of zeven maanden zwanger. U diende vijf dagen later, op 6 juni 2023, een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw aankomst in België werd u opgevangen door een kennis/vriendin van uw moeder, genaamd H., M. A. O. (CG ...; O.V. ...). Tijdens uw verblijf bij deze vrouw maakte u kennis met haar zoon, A.-H., I. A. N. (CG...; O.V....). I. verliet Irak in 2015 en werd in België op 24 oktober 2016 erkend als vluchteling. Op 3 juli 2023 werd zijn vluchtelingenstatus evenwel ingetrokken nadat er vastgesteld werd dat hij (meermaals) is teruggekeerd naar Irak. I. en zijn moeder ondersteunden u tijdens de laatste maanden van uw zwangerschap. U kreeg een relatie met I.. Na de geboorte van uw dochter E. (*...2023) besloot hij uw dochter, ook al is dit niet zijn biologisch kind, te erkennen. U bent heden zwanger van uw tweede kind.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS de volgende documenten neer: een origineel uittreksel van het geboorteregister te Irak, een kopie van uw Iraakse identiteitskaart, een origineel uittreksel van de geboorteakte van uw dochter en een kopie van uw afspraak op de dienst gynaecologie. Na uw persoonlijk onderhoud maakt u per e-mail op 4 september 2024 een kopie van uw universitair diploma over, alsook op 9 september 2024 een medisch attest ter staving van uw zwangerschap.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Niettegenstaande u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aanhaalde dat u zwanger bent en ter staving hiervan een verklaring van zwangerschap per e-mail aan het CGVS overmaakte op 9 september 2024 (map documenten – document 4 & 6) wijst het CGVS erop dat een zwangerschap niet noodzakelijk specifieke steunmaatregelen vereist. Het CGVS wijst er hierbij op dat u ten tijde van uw persoonlijk onderhoud (pas) enkele weken zwanger was en u verklaarde in goede gezondheid te verkeren. U bevestigde dat u zich op het moment van het interview goed voelde (CGVS, p.3). Het persoonlijk onderhoud verliep in normale omstandigheden. Er zijn geen andere indicaties voorhanden die doen vermoeden dat u niet of niet op volwaardige wijze kon deelnemen aan uw asielprocedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielrelaas aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1, §A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofdte van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd. Bij een terugkeer naar Irak vreest u gedood te worden door uw familieleden omwille van uw buitenechtelijke relatie en kind. Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.

Vooreerst verklaart u dat u na een kortstondige relatie zwanger bent geraakt van een man die u ontmoet heeft in een winkelcentrum in de wijk Zayouna. Toen u deze man inlichtte over uw zwangerschap verbrak hij elk contact (CGVS, p.19-20). Uw verklaringen omtrent deze relatie en daaruit voortkomende zwangerschap zijn echter zodanig lacunair en tegenstrijdig dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze relatie noch aan uw verklaring dat deze man de biologische vader van uw kind is. Bevraagd over A. ontbreekt het u aan de meest basale doch cruciale informatie aangaande zijn persoon. Zo heeft u geen idee wat zijn achternaam is noch kan u met enige zekerheid zeggen van waar A. afkomstig is. Gelet op de stammenmentaliteit in Irak, waar u notabene zelf naar verwijst, is het bovendien bijzonder opmerkelijk dat u geen enkel idee heeft tot welke stam A. zou behoren of wie zijn ouders zijn. U kent zelfs hun namen niet. Evenmin weet u of hij broers of zussen heeft. Ook over zeer eenvoudige elementen zoals zijn dagdagelijkse activiteiten kan u het CGVS niet de minste informatie verschaffen. Zo heeft u geen enkel idee wat hij doorheen de dag deed, noch welk werk hij deed en/of dewelke zijn hobby's zijn. Over zijn vrienden met wie hij tijd doorbracht in het appartement waar jullie afspraken kan u evenmin iets vertellen (CGVS, p.22-24). Dat u werkelijk niets weet te vertellen over de persoon waarmee u gedurende drie maanden een relatie mee had en notabene regelmatig afsprak, overtuigt niet. Deze vaststelling ondermijnt de algehele geloofwaardigheid van de door ingeroepen asielmotieven op fundamentele wijze.

Daarenboven legt u tegenstrijdige verklaringen af aangaande de periode waarin u A. ontmoette en een relatie met hem zou hebben gehad. Op het CGVS verklaart u dat u in de tiende, elfde en twaalfde maand van 2022 een relatie met A. had (CGVS, p.18 & 21-22). Deze verklaring staat evenwel haaks op uw verklaring die u aflegde tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken waar u verklaarde dat u A. in mei 2022 leerde kennen (AD DVZ, CGVS Vragenlijst d.d. 07.08.2023, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS liet u optekenen dat u met A. afsprak toen u nog studeerde (CGVS, p.23). U verklaarde echter op een eerder moment in het persoonlijk onderhoud nog dat u uw uitslag van het afstuderen eind juni 2022 hebt ontvangen (CGVS, p.8). Uw verklaringen overtuigen wederom niet, integendeel.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat u geen enkel (begin van) bewijs voorlegt ter staving van deze relatie. Het CGVS is derhalve niet in staat dit op objectieve wijze na te gaan, uw verklaringen hieromtrent blijven aldus louter blote beweringen die evenwel niet overtuigen.

Daar er geen enkel geloof kan worden gehecht aan het bestaan van Ali, laat staan uw relatie met deze persoon, kan er bijgevolg evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaring dat hij de vader van uw kind zou zijn (zie infra).

Het CGVS heeft daarentegen een ernstig vermoeden dat de daadwerkelijke biologische vader van uw dochter, in weerwil van wat u volhoudt, uw huidige partner A.-H., I. A. N. (CG ...; O.V. ...) is. In navolging van bovenstaande vaststelling dient er ook hier te worden vastgesteld dat uw verklaringen omtrent de ontwikkeling van uw relatie met uw huidige partner I. geenszins overtuigen. U verklaart hieromtrent dat u na uw aankomst in België, in juni 2023 (zie Bijlage 26), werd opgevangen door I. zijn moeder, dat zij u bijstonden in de laatste weken van uw zwangerschap en dat er in die periode een relatie met I. ontstond. Hoewel hij niet de biologische vader van uw kind zou zijn, erkende I. uw dochter E. na haar geboorte op (...) 2023 (CGVS, p.12-14). Uw verklaring dat u I. pas leerde kennen na uw aankomst in België in juni 2023 is echter op geen enkele wijze in overeenstemming te brengen met de verklaringen van I. afgelegd in zijn persoonlijk onderhoud d.d. 16.01.2023. Hij verwees immers reeds in dit gehoor naar Z. A. als zijn vriendin. Eveneens werd er vastgesteld dat er op Facebook een foto was van hem met zijn vriendin, zijnde u, in Parijs (zie Landeninformatie – Bron 1: CG 15/29724, Notities van het Persoonlijk Onderhoud d.d. 16.01.2023, p.19 & Bundel Facebookscreenshots, p.39). Dat hij ruim vijf maanden voor uw verklaarde aankomst in België al melding maakte van u als zijn vriendin doet vermoeden dat jullie elkaar al gevoelig langer kenden dan u wenst te laten uitschijnen. Het Facebookprofiel op de naam Z. A. waarop deze foto stond is heden ook niet meer te consulteren. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat I. zijn vluchtelingenstatus op 3 juli 2023 werd ingetrokken daar er werd vastgesteld dat hij na zijn erkenning meermaals is teruggekeerd naar Irak. Bovendien ging hij tijdens deze periodes van terugkeer studeren aan dezelfde universiteit als u, zijnde de Al-Esraa universiteit te Bagdad. Een kopie van deze beslissing en bijbehorende stavingsstukken werd toegevoegd aan uw administratief dossier (zie map Landeninformatie – bron 1). Wanneer u geconfronteerd wordt met bovenstaande vaststelling wuift u deze eenvoudigweg door te stellen dat de universiteit heel groot is (CGVS, p.16).

Het vermoeden dat jullie relatie al veel langer speelt dan de zomer van 2023 en wellicht al opbloeide in Bagdad toen I. zich eveneens in Bagdad bevond wordt versterkt door de vaststelling dat I. een (volgens u) niet-biologisch kind erkent na amper enkele weken een relatie te hebben gehad met u. Gelet op de context die u schetst, zijnde de problematische situatie rondom het krijgen van een buitenechtelijk kind in Irak en de gevolgen die hieraan verbonden zijn en tevens afstralen op de andere familieleden (CGVS, p.19 e.v.), is het hoogst opmerkelijk dat een man die u amper acht weken kent zou overgaan tot de erkenning van een niet-biologisch kind. Wanneer u meermaals gewezen wordt op deze vaststelling veegt u ook deze van tafel en stelt u louter dat hij medelijden met u had en dat het taboe is voor Arabieren dat uw kind met uw achternaam geregistreerd zou worden. Dat zijn familie ogenschijnlijk evenmin enig probleem zou hebben met de erkenning van een niet-biologisch, buitenechtelijk kind is evenmin weinig aannemelijk (CGVS, p.14 & 17-18).

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat u het CGVS, en bijgevolg de Belgische asiel- én migratieautoriteiten tracht te misleiden omtrent uw werkelijke gezins- en familiale situatie. Uw gezinssituatie is echter op onlosmakelijke wijze verbonden aan uw geponeerde asielmotieven (zie infra). Niettegenstaande bovenstaande vaststellingen en vermoedens dient er te worden opgemerkt dat het niet de verantwoordelijkheid van het CGVS is de lacunes in uw verklaringen op te vullen en alternatieve verklaringen voor uw ongeloofwaardig en tegenstrijdig relaas te geven. Integendeel, u, als verzoekster om internationale bescherming, bent ertoe gehouden om in het kader van uw medewerkingsplicht betrouwbare en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen omtrent alle essentiële en cruciale elementen aangaande uw persoon én uw ingeroepen asielmotieven, quod non.

Gezien al deze vaststellingen ontbreekt het de geponeerde vrees jegens uw familie omwille van deze beweerde buitenechtelijke zwangerschap dan ook aan elke geloofwaardigheid. Daarenboven kunnen ook hier de nodige kanttekeningen bij uw verklaringen worden gemaakt. Zo stelt u dat uw voltallige familie op de hoogte kwam van uw zwangerschap en dat zij hiermee niet waren opgezet, uw familie was immers erg conservatief doet u uitschijnen. Zo mishandelde uw broer u fysiek, alsook wilden uw vader en uw ooms u vermoorden. Indien uw mannelijke familieleden er zodanig op gebrand stonden u te vermoorden is het hoogst opmerkelijk zij niet doortastender te werk gingen. Uw oom was notabene bij u thuis op het moment van uw vertrek (CGVS, p.18) en uw broer zou u daarvoor al mishandeld hebben (CGVS, p.19 e.v.). Dat u na de bekendmaking van uw zwangerschap nog ongeveer een maand (CGVS, p.18-19) zonder significante (geloofwaardige) problemen thuis kon blijven doet afbreuk aan waarachtigheid en minstens de ernst van uw geponeerde vrees. Dat uw vader bovendien eenvoudig door uw moeder te overtuigen was om u niet te vermoorden en hiermee zijn eigen wil én die van de andere mannelijke familieleden naast zich neerlegde is hoogst opmerkelijk. Dat uw vader nooit van zinnen is geweest u te vermoorden wordt bevestigd door de vaststelling dat hij notabene na uw vertrek nog naar Turkije reisde om u verder te ondersteunen en na uw aankomst in België nog documenten voor u regelde (CGVS, p.18-19 & 25-27).

Gelet op bovenstaande vaststellingen zijn er geen indicaties dat u uw vader, broer en ooms in Irak dient te vrezen. Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat u in het kader van een terugkeer naar Irak ook niet beschouwd kan worden als een alleenstaande vrouw daar u niet aannemelijk maakt dat u geen aanspraak zou kunnen maken op uw aanwezig mannelijk familiaal netwerk. Daarenboven bevindt uw partner zich in België en zijn er, gelet op de intrekking van zijn vluchtelingenstatus, geen indicaties dat hij een risico loopt bij een eventuele terugkeer (samen met u) naar Irak.

De overige door u neergelegde documenten kunnen niet tot een andere oordeelsvorming leiden. De kopie van uw Irakese identiteitskaart en het Irakese uittreksel van het Irakese geboorteregister (map documenten – document 1 & 2) vormen louter een indicatie van uw identiteit en nationaliteit, elementen die heden niet ter discussie staan, doch hebben zij geen uitstaans met door u ingeroepen asielmotieven.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq van januari 2024 (beschikbaar op [https://](https://.be)

.be

www.refworld.org/policy/countrys/unhcr/2024/en/147247 of <https://www.refworld.org>) en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraqjune-2022> of

<https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch

verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Er moet dus niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Deze regio omvat zowel de stad Bagdad als verschillende aangrenzende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en Nissan. De provincie omvat ook de districten Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah, Al Madain en Abu Ghraib.

Het gebied rond de stad Bagdad wordt ook wel de "Bagdad Belts" genoemd. Dit is echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak en het is ook geen duidelijk afgebakende geografische regio. Toch is het duidelijk dat deze "belts" zich zowel binnen als buiten de provincie Bagdad bevinden. Veiligheidsincidenten in het deel van de belts dat zich binnen de provincie Bagdad bevindt, werden dus in mee aanmerking genomen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in deze provincie. In 2022 werd de totale bevolking van deze provincie geschat op 9.006.001 personen.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten. De Iraqi Security Forces (ISF's) en de Popular Mobilization Forces (PMF's) zijn verantwoordelijk voor de veiligheidscontroles en het handhaven van de orde. Prolraanse milities krijgen steeds meer controle over de "Bagdad Belts". Deze milities controleren de bevolking en de routes rond Bagdad in de hoop de Amerikaanse troepen te verdrijven en de situatie zo vorm te geven dat op langere termijn een demografische meerderheid kan worden behouden. De ISF zijn daarom gedwongen om hun tijd te verdelen tussen deze problematiek en hun strijd tegen Islamitische Staat in Irak en Syrië (IS), wat de efficiëntie van hun inspanningen op beide fronten vermindert.

De dreiging van IS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Volgens het EUAA-rapport "Security Situation", dat betrekking heeft op de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024, heeft IS nog steeds bolwerken in het Tarmiya-district, ten noorden van Bagdad, en voert het weinig intensieve aanvallen uit op ISF in de vorm van moordaanslagen of hinderlagen met lichte wapens en geïmproviseerde bommen (IED's). Om nog onbekende redenen is het Tarmiya-district een van de meest gewelddadige gebieden geworden. Ondanks de druk van de regeringstroepen slaagt IS er nog steeds in zijn cellen in het noorden van de Bagdad Belts te bevoorraden.

Amerikaanse militairen zijn ook sterk aanwezig in de regio Bagdad en zijn soms het doelwit van represailles door sjiitische milities. Als gevolg van het conflict tussen Hamas en Israël is de frequentie en het geweld van deze aanvallen toegenomen. Na 7 oktober waren de Amerikaanse ambassade in Bagdad en Amerikaanse militaire basissen het doelwit van deze milities, wat de Amerikaanse regering ertoe aanzette om haar personeel ter plaatse om veiligheidsredenen in te krimpen. Het aantal slachtoffers aan Amerikaanse kant blijft echter laag. Deze aanvallen worden meestal uitgevoerd met behulp van drones, IED's of raketten.

Amerikaanse troepen voeren ook indirecte aanvallen uit, meestal als reactie op aanvallen die ze hebben ondergaan. In november 2023 vielen bij een luchtaanval op PMF's in Syrië en in het zuiden van Bagdad acht doden. De federale regering veroordeelde deze aanvallen als een schending van de soevereiniteit van het land en een aanval op het Iraakse veiligheidsapparaat. In december 2023 was de Amerikaanse ambassade het doelwit van "minstens zeven mortieren", maar geen enkele groep eiste de aanval op. In januari 2024 doodde een Amerikaanse aanval een hoge officier en een onderbevelhebber van Harakat Hezbollah al-Nujaba, een door Iran gesteunde PMF, en verwondde zes andere personen. Deze aanval zou zijn bevolen wegens het grote aantal aanvallen op Amerikaanse troepen waarvoor de desbetreffende PMF sinds 17 oktober 2023 verantwoordelijk was. Een andere soortgelijke aanval vond plaats op 7 februari 2024 tegen Kata'ib Hezbollah, waarbij een PMF-commandant en twee van zijn bewakers werden gedood. Kata'ib Hezbollah wordt door de Amerikaanse autoriteiten verantwoordelijk geacht voor de aanval op de Amerikaanse basis in Jordanië op 28 januari 2024. Sinds eind januari laat de beschikbare informatie een

scherpe daling zien van het aantal aanvallen op Amerikaanse troepen. Dit zou het gevolg zijn van de wens van de Iraanse elite om de sjiitische milities niet te dwingen tot een open conflict met Amerikaanse troepen. De PMF's kennen ook interne rivaliteiten. In december 2023 kwamen Saraya Al-Salam (een militie die banden heeft met de Sadristische beweging) en Asa'ib ahl Al-Haq (AAH) meermaals met elkaar in botsing. Deze rivaliteit is voornamelijk gebaseerd op politieke en financiële concurrentie. Er wordt ook gestreden om de territoriale controle over Bagdad, met name in het zuiden van de stad, in het Dora-gebied. In februari 2024 vonden andere gevechten plaats tussen verschillende milities, waarbij verschillende PMF-strijders en burgers omkwamen.

In oktober 2019 was Bagdad het toneel van grote protestbewegingen tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen de personen die betrokken waren bij de anti-regeringsbetogingen. Er braken gewelddadige conflicten uit tussen betogers enerzijds en de veiligheidstroepen en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote betogingen behoren nu echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 als gevolg van de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen, hoewel er nog steeds kleinschalige betogingen plaatsvinden die soms gepaard gaan met geweld. Dit politiek gemotiveerde geweld is doelgericht en past niet in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, d.w.z. een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een land tegenover gewapende organisaties staan of waarin twee of meer gewapende organisaties elkaar bestrijden.

Uit het bovenstaande blijkt dat er in de hele provincie veiligheidsincidenten plaatsvinden. Het totale aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers bleef echter zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad kleinschalig en doelgericht is. De daders kunnen echter vaak niet worden geïdentificeerd. Wel kan worden gesteld dat sjiitische milities en criminele organisaties verantwoordelijk zijn voor politiek en crimineel geweld, zoals ontvoeringen en afpersing.

Volgens de IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Wat Bagdad en zijn provincie betreft, zijn er op 31 december 2023 naar schatting 94.590 returnees en bevinden er zich 44.848 IDP's in de andere provincies van het land (voornamelijk Erbil en Suleimania).

Volgens de "EUAA Guidance Note" kan er voor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een gedetailleerd onderzoek van de beschikbare informatie is de commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Irak, in het bijzonder in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EUAA Guidance Note in juni 2022 zodanig is veranderd dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die naar Irak terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in zijn arrest van 14 januari 2020 in de zaak D. et al. tegen Roemenië (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds zijn arresten in de zaken J.K. et al. tegen Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. tegen België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van die aard is dat de verwijdering van een persoon naar een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is. Ze erkent ook dat, gelet op de individuele omstandigheden en de persoonlijke context van de verzoeker om internationale bescherming, dit aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit Bagdad wegens zijn specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming hem toegekend. Gelet op voorgaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie, dient echter te worden vastgesteld dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat evenwel na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoekster voert een manifeste appreciatiefout en de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur inclusief van de zorgvuldigheidsplicht, de samenwerkingsplicht en de redelijkheidsplicht.

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Ze bespreekt vooreerst de toekenning van de vluchtelingenstatus. Verzoekster geeft aan dat ze uit vrees niet de waarheid heeft gesproken omtrent haar relaas. Ze verklaart dat ze in Irak geen relatie heeft gehad met een man die zij in een winkelcentrum heeft leren kennen. Verzoekster betoogt dat ze wel een relatie heeft met I. A. N. A.-H. die ook de vader is van haar eerste kind. Ze stelt dat ze instemt met de geciteerde argumentatie van verweerder. Verzoekster vervolgt dat zij een buitenechtelijke relatie onderhoudt en in het kader van deze relatie een tweede keer zwanger geraakte. Ze stelt dat de relatie met I. niet zonder slag of stoot verloopt. Verzoekster benadrukt dat zij bij momenten, ongeacht haar zwangerschap, uit huis is gezet door haar echtgenoot. Verzoekster stelt verder dat zij zich in Irak niet kan weren tegen huiselijk geweld en zij verder vervolging riskeert omwille van haar buitenechtelijke relatie en haar moederschap. Ze betoogt dat het namelijk de clans, families en echtgenoten zijn die beslissen over het lot van een vrouw, inclusief over het geweld dat jegens haar wordt gebruikt. In dit verband zet ze een theoretisch betoog uiteen.

Voorts gaat verzoekster op omstandige wijze in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot beklemtoont verzoekster dat verweerder rekening dient te houden met het gegeven dat zij tot medisch personeel behoort, met haar terugkeer en de toegang tot basisbenodigdheden en met de veiligheidssituatie in Irak.

Doorheen haar verzoekschrift verwijst verzoekster naar en citeert zij fragmenten uit algemene landeninformatie, persartikels, rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het HvJ) en 's Raads rechtspraak.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een

gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met

de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.2.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Niettegenstaande u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aanhaalde dat u zwanger bent en ter staving hiervan een verklaring van zwangerschap per e-mail aan het CGVS overmaakte op 9 september 2024 (map documenten – document 4 & 6) wijst het CGVS erop dat een zwangerschap niet noodzakelijk specifieke steunmaatregelen vereist. Het CGVS wijst er hierbij op dat u ten tijde van uw persoonlijk onderhoud (pas) enkele weken zwanger was en u verklaarde in goede gezondheid te verkeren. U bevestigde dat u zich op het moment van het interview goed voelde (CGVS, p.3). Het persoonlijk onderhoud verliep in normale omstandigheden. Er zijn geen andere indicaties voorhanden die doen vermoeden dat u niet of niet op volwaardige wijze kon deelnemen aan uw asielprocedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Met de loutere benadrukking dat er rekening gehouden moet worden met haar specifieke profiel kan verzoekster bovenstaande pertinente motieven, waaruit blijkt dat wel degelijk rekening werd gehouden met haar specifieke omstandigheden, geenszins ontkrachten. Verzoekster brengt geen concrete elementen bij die voorgaande bevindingen kunnen weerleggen.

2.2.5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.2.5.1. Verzoekster vreest bij een terugkeer naar Irak gedood te worden door haar familieleden omwille van haar buitenechtelijke relatie en kind.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat zij bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld dat:

i) vooreerst verzoekster verklaart dat zij na een kortstondige relatie zwanger is geraakt van een man die zij ontmoet heeft in een winkelcentrum in de wijk Zayouna. Toen verzoekster deze man inlichtte over haar zwangerschap verbrak hij elk contact. Verzoeksters verklaringen omtrent deze relatie en daaruit voortvloeiende zwangerschap zijn echter zodanig lacunair en tegenstrijdig dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze relatie noch aan haar verklaring dat deze man de biologische vader van haar kind is. Bevraagd over A. ontbreekt het verzoekster aan de meest basale doch cruciale informatie aangaande zijn persoon. Zo heeft verzoekster geen idee wat zijn achternaam is noch kan zij met enige zekerheid zeggen van waar A. afkomstig is. Gelet op de stammenmentaliteit in Irak, waar verzoekster notabene zelf naar verwijst, is het bovendien bijzonder opmerkelijk dat zij geen enkel idee heeft tot welke stam A. zou behoren of wie zijn ouders zijn. Verzoekster kent zelfs hun namen niet. Evenmin weet zij of hij broers of zussen heeft. Ook over zeer eenvoudige elementen zoals zijn dagdagelijkse activiteiten kan verzoekster het CGVS niet de minste informatie verschaffen. Zo heeft zij geen enkel idee wat hij doorheen de dag deed, noch welk werk hij deed en/of dewelke zijn hobby's zijn. Over zijn vrienden met wie hij tijd doorbracht in het appartement waar zij afspraken kan verzoekster evenmin iets vertellen. Dat zij werkelijk niets weet te vertellen over de persoon met wie zij gedurende drie maanden een relatie had en notabene regelmatig afsprak, overtuigt niet. Deze vaststelling ondermijnt de algehele geloofwaardigheid van de door haar ingeroepen asielmotieven op fundamentele wijze;

ii) verzoekster daarenboven tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande de periode waarin zij A. ontmoette en een relatie met hem zou hebben gehad. Op het CGVS verklaart verzoekster dat zij in de tiende, elfde en twaalfde maand van 2022 een relatie met A. had. Deze verklaring staat evenwel haaks op de verklaring die verzoekster aflegde tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) waar zij

verklaarde dat zij A. in mei 2022 leerde kennen. Tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS liet verzoekster optekenen dat zij met A. afsprak toen zij nog studeerde. Verzoekster verklaarde echter op een eerder moment in het persoonlijk onderhoud nog dat zij haar uitslag van het afstuderen eind juni 2022 heeft ontvangen. Verzoeksters verklaringen overtuigen wederom niet, integendeel;

iii) het CGVS volledigheidshalve erop wijst dat verzoekster geen enkel (begin van) bewijs voorlegt ter staving van deze relatie. Het CGVS is derhalve niet in staat dit op objectieve wijze na te gaan, haar verklaringen hieromtrent blijven aldus louter blote beweringen die evenwel niet overtuigen. Daar er geen enkel geloof kan worden gehecht aan het bestaan van A., laat staan haar relatie met deze persoon, kan er bijgevolg evenmin geloof worden gehecht aan verzoeksters verklaring dat hij de vader van haar kind zou zijn;

iv) het CGVS daarentegen een ernstig vermoeden heeft dat de daadwerkelijke biologische vader van verzoeksters dochter, in weerwil van wat zij volhoudt, haar huidige partner A.-H., I. A. N. is. In navolging van bovenstaande vaststelling dient er ook hier te worden vastgesteld dat verzoeksters verklaringen omtrent de ontwikkeling van haar relatie met haar huidige partner I. geenszins overtuigen. Verzoekster verklaart hieromtrent dat zij na haar aankomst in België, in juni 2023, werd opgevangen door de moeder van I., dat zij hem bijstonden in de laatste weken van haar zwangerschap en dat er in die periode een relatie met I. ontstond. Hoewel hij niet de biologische vader van verzoeksters kind zou zijn, erkende I. haar dochter E. na haar geboorte op (...) 2023. Verzoeksters verklaring dat zij I. pas leerde kennen na haar aankomst in België in juni 2023 is echter op geen enkele wijze in overeenstemming te brengen met de verklaringen van I. afgelegd in zijn persoonlijk onderhoud van 16.01.2023. Hij verwees immers reeds in dit gehoor naar Z. A. als zijn vriendin. Eveneens werd er vastgesteld dat er op Facebook een foto was van hem met zijn vriendin, zijnde verzoekster, in Parijs. Dat hij ruim vijf maanden voor haar verklaarde aankomst in België al melding maakte van verzoekster als zijn vriendin doet vermoeden dat zij elkaar al gevoelig langer kenden dan verzoekster wenst te laten uitschijnen. Het Facebookprofiel op de naam Z. A. waarop deze foto stond is heden ook niet meer te consulteren. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat I. zijn vluchtelingenstatus op 3 juli 2023 werd ingetrokken daar er werd vastgesteld dat hij na zijn erkenning meermaals is teruggekeerd naar Irak. Bovendien ging hij tijdens deze periodes van terugkeer studeren aan dezelfde universiteit als verzoekster, zijnde de Al-Esraa universiteit te Bagdad. Een kopie van deze beslissing en bijbehorende stavingsstukken werd toegevoegd aan het administratief dossier. Wanneer verzoekster geconfronteerd wordt met bovenstaande vaststelling wuift zij deze eenvoudig weg door te stellen dat de universiteit heel groot is;

v) het vermoeden dat hun relatie al veel langer speelt dan de zomer van 2023 en wellicht al opbloede in Bagdad toen I. zich eveneens in Bagdad bevond versterkt wordt door de vaststelling dat I. een (volgens verzoekster) niet-biologisch kind erkent na amper enkele weken een relatie te hebben gehad met haar. Gelet op de context die verzoekster schetst, zijnde de problematische situatie rondom het krijgen van een buitenechtelijk kind in Irak en de gevolgen die hieraan verbonden zijn en tevens afstralen op de andere familieleden, is het hoogst opmerkelijk dat een man die zij amper acht weken kent zou overgaan tot de erkenning van een niet-biologisch kind. Wanneer verzoekster meermaals gewezen wordt op deze vaststelling veegt zij ook deze van tafel en stelt zij louter dat hij medelijden met haar had en dat het taboe is voor Arabieren dat haar kind met haar achternaam geregistreerd zou worden. Dat zijn familie ogenschijnlijk evenmin enig probleem zou hebben met de erkenning van een niet-biologisch, buitenechtelijk kind is evenmin weinig aannemelijk;

vi) er dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoekster het CGVS, en bijgevolg de Belgische asiel- én migratieautoriteiten tracht te misleiden omtrent haar werkelijke gezins- en familiale situatie. Verzoeksters gezinssituatie is echter op onlosmakelijke wijze verbonden aan haar geponeerde asielmotieven. Niettegenstaande bovenstaande vaststellingen en vermoedens dient er te worden opgemerkt dat het niet de verantwoordelijkheid van het CGVS is om de lacunes in haar verklaringen op te vullen en alternatieve verklaringen voor haar ongeloofwaardig en tegenstrijdig relaas te geven. Integendeel, verzoekster, als een verzoeker om internationale bescherming, is ertoe gehouden om in het kader van haar medewerkingsplicht betrouwbare en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen omtrent alle essentiële en cruciale elementen aangaande haar persoon én haar ingeroepen asielmotieven, quod non;

vii) gezien al deze vaststellingen het de geponeerde vrees jegens verzoeksters familie omwille van deze beweerde buitenechtelijke zwangerschap dan ook aan elke geloofwaardigheid ontbreekt. Daarenboven kunnen ook hier de nodige kanttekeningen bij verzoeksters verklaringen worden gemaakt. Zo stelt zij dat haar voltallige familie op de hoogte kwam van haar zwangerschap en dat zij hiermee niet waren opgezet, verzoeksters familie was immers erg conservatief doet zij uitschijnen. Zo mishandelde haar broer haar fysiek, alsook wilden haar vader en haar ooms haar vermoorden. Indien verzoeksters mannelijke familieleden er zodanig op gebrand stonden haar te vermoorden is het hoogst opmerkelijk dat zij niet doortastender te werk gingen. Verzoeksters oom was notabene bij haar thuis op het moment van haar vertrek en haar broer zou verzoekster daarvoor al mishandeld hebben. Dat zij na de bekendmaking van haar zwangerschap nog ongeveer een maand zonder significante (geloofwaardige) problemen thuis kon blijven doet afbreuk aan waarachtigheid en minstens de ernst van haar geponeerde vrees. Dat haar vader bovendien eenvoudig door haar moeder te overtuigen was om verzoekster niet te vermoorden en hiermee zijn eigen wil én die van de andere mannelijke familieleden naast zich neerlegde is hoogst opmerkelijk. Dat haar vader nooit van zinnen is geweest verzoekster te vermoorden wordt bevestigd door de vaststelling dat hij nota bene na haar vertrek nog naar Turkije reisde om haar verder te ondersteunen en na haar aankomst in België nog documenten voor haar regelde;

viii) gelet op bovenstaande vaststellingen er geen indicaties zijn dat verzoekster haar vader, broer en ooms in Irak dient te vrezen. Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat verzoekster in het kader van een terugkeer naar Irak ook niet beschouwd kan worden als een alleenstaande vrouw daar zij niet aannemelijk maakt dat zij geen aanspraak zou kunnen maken op haar aanwezig mannelijk familiaal netwerk. Daarenboven bevindt verzoeksters partner zich in België en zijn er, gelet op de intrekking van zijn vluchtelingenstatus, geen indicaties dat hij een risico loopt bij een eventuele terugkeer (samen met verzoekster) naar Irak.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoekster geeft in haar verzoekschrift toe dat zij geen waarachtige verklaringen heeft afgelegd op het CGVS doch brengt zij met deze post-factum verklaringen geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van de pertinente, correcte en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing die steun vinden in de beschikbare informatie.

Betreffende verzoeksters huidige verklaringen over huiselijk geweld oordeelt de Raad dat verzoekster allerminst kan overtuigen.

De Raad meent in de eerste plaats dat er verder ernstig afbreuk wordt gedaan aan verzoeksters algemene geloofwaardigheid en aan dit nieuw element en de daaraan verbonden vrees nu verzoekster eerder geenszins gewag heeft gemaakt van dergelijke vrees ten aanzien van haar partner in België.

Daarenboven beklemtoont de Raad het belang van het afleggen van waarheidsgetrouwe verklaringen bij de DVZ en op het CGVS en benadrukt de Raad dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die de voornaamste elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek zo snel mogelijk en spontaan aanbrengt. Hij dient dit zo volledig, correct en nauwkeurig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Het feit dat verzoekster hieraan verzaakt heeft, doet dan ook ernstig afbreuk aan haar algemene geloofwaardigheid.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoekster noch bij de DVZ noch op het CGVS melding heeft gemaakt van huiselijk geweld vanwege haar partner en een daaraan gekoppelde vrees. Verzoeker werd evenwel op het CGVS, alwaar zij werd gewezen op het vertrouwelijk karakter van het onderhoud, expliciet gevraagd of zij alle problemen heeft kunnen vertellen waarbij zij werd gevraagd uiteen te zetten wat zij precies vreest bij terugkeer en werd bij de afsluiting van het gehoor wederom expliciet gevraagd of zij alles heeft kunnen vertellen waarop zij steeds positief antwoordde (persoonlijk onderhoud, p. 1-2, 19, 27-28).

Verzoekster kan deze ommissie geenszins verschonen door louter toe te geven dat zij initieel niet de waarheid heeft gesproken uit vrees, te meer zij zich met haar post factum poneringen dat deze relatie niet zonder slag of stoot verloopt en haar partner haar met momenten zelfs uit huis heeft gezet tot blote beweringen beperkt zonder enig begin van bewijs en deze nieuwe verklaringen niet in lijn liggen met haar eerdere verklaringen over deze partner. Zo gaf verzoekster aan op hetzelfde adres te wonen met deze partner en stelde zij meermaals dat hij haar "enorm gesteund" heeft, haar "overal bijgestaan" heeft, haar bleef steunen en zelf het eerste kind op zijn naam heeft laten registreren en alles doet voor haar (persoonlijk onderhoud, p. 2, 12-14, 17).

Daarnaast wijst de Raad er nog op dat verzoekster met dergelijk betoog aangaande haar partner in België en de verwijzing naar algemene landeninformatie geenszins aannemelijk maakt dat zij bij terugkeer geen beroep zou kunnen doen op haar familiaal netwerk in Irak.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan verzoekster niet dienstig verwijzen naar algemene informatie inzake vervolging van vrouwen en inzake huiselijk geweld.

Tot slot stipt de Raad nog aan waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat verweerder nagelaten heeft rekening te houden met het gegeven dat verzoekster tot medisch personeel behoort, haar advocaat ter terechtzitting verduidelijkt heeft dat dit een materiële vergissing in het verzoekschrift betreft.

2.2.5.2. De neergelegde documenten worden eveneens meegenomen in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Deze documenten moeten worden meegewogen in samenhang met verzoeksters verklaringen.

De Raad meent dat de neergelegde documenten op het CGVS geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd. Het louter benadrukken van de neergelegde documenten werpt geen ander licht op de inhoudelijke en vormelijke beoordeling ervan.

2.2.5.3. Uit wat voorafgaat is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan het aangebrachte vluchtrelaas of aan de door verzoekster ingeroepen vrees.

De Raad meent dat verzoekster zich dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dit ongeloofwaardig bevonden relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster, voorgaande vaststellingen mee in acht genomen, geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op de doodstraf, executie, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviséerd.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de beschikbare actuele landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus worden gericht op de regio waar hij leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoekster niet betwist dat in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

In dit verband kan integraal gewezen worden op de omstandige motivering in de bestreden beslissing:

“Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Er moet dus niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Deze regio omvat zowel de stad Bagdad als verschillende aangrenzende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en Nissan. De provincie omvat ook de districten Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah, Al Madain en Abu Ghraib. Het gebied rond de stad Bagdad wordt ook wel de “Bagdad Belts” genoemd. Dit is echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak en het is ook geen duidelijk afgebakende geografische regio. Toch is het duidelijk dat deze “belts” zich zowel binnen als buiten de provincie Bagdad bevinden. Veiligheidsincidenten in het deel van de belts dat zich binnen de provincie Bagdad bevindt, werden dus in mee aanmerking genomen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in deze provincie. In 2022 werd de totale bevolking van deze provincie geschat op 9.006.001 personen. De

provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten. De Iraqi Security Forces (ISF's) en de Popular Mobilization Forces (PMF's) zijn verantwoordelijk voor de veiligheidscontroles en het handhaven van de orde. Prolaanse milities krijgen steeds meer controle over de "Bagdad Belts". Deze milities controleren de bevolking en de routes rond Bagdad in de hoop de Amerikaanse troepen te verdrijven en de situatie zo vorm te geven dat op langere termijn een demografische meerderheid kan worden behouden. De ISF zijn daarom gedwongen om hun tijd te verdelen tussen deze problematiek en hun strijd tegen Islamitische Staat in Irak en Syrië (IS), wat de efficiëntie van hun inspanningen op beide fronten vermindert. De dreiging van IS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Volgens het EUAA-rapport "Security Situation", dat betrekking heeft op de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024, heeft IS nog steeds bolwerken in het Tarmiya-district, ten noorden van Bagdad, en voert het weinig intensieve aanvallen uit op ISF in de vorm van moordaanslagen of hinderlagen met lichte wapens en geïmproviseerde bommen (IED's). Om nog onbekende redenen is het Tarmiya-district een van de meest gewelddadige gebieden geworden. Ondanks de druk van de regeringstroepen slaagt IS er nog steeds in zijn cellen in het noorden van de Bagdad Belts te bevoorraden. Amerikaanse militairen zijn ook sterk aanwezig in de regio Bagdad en zijn soms het doelwit van represailles door sjiiitische milities. Als gevolg van het conflict tussen Hamas en Israël is de frequentie en het geweld van deze aanvallen toegenomen. Na 7 oktober waren de Amerikaanse ambassade in Bagdad en Amerikaanse militaire basissen het doelwit van deze milities, wat de Amerikaanse regering ertoe aanzette om haar personeel ter plaatse om veiligheidsredenen in te krimpen. Het aantal slachtoffers aan Amerikaanse kant blijft echter laag. Deze aanvallen worden meestal uitgevoerd met behulp van drones, IED's of raketten. Amerikaanse troepen voeren ook indirecte aanvallen uit, meestal als reactie op aanvallen die ze hebben ondergaan. In november 2023 vielen bij een luchtaanval op PMF's in Syrië en in het zuiden van Bagdad acht doden. De federale regering veroordeelde deze aanvallen als een schending van de soevereiniteit van het land en een aanval op het Iraakse veiligheidsapparaat. In december 2023 was de Amerikaanse ambassade het doelwit van "minstens zeven mortieren", maar geen enkele groep eiste de aanval op. In januari 2024 doodde een Amerikaanse aanval een hoge officier en een onderbevelhebber van Harakat Hezbollah al-Nujaba, een door Iran gesteunde PMF, en verwondde zes andere personen. Deze aanval zou zijn bevolen wegens het grote aantal aanvallen op Amerikaanse troepen waarvoor de desbetreffende PMF sinds 17 oktober 2023 verantwoordelijk was. Een andere soortgelijke aanval vond plaats op 7 februari 2024 tegen Kata'ib Hezbollah, waarbij een PMF-commandant en twee van zijn bewakers werden gedood. Kata'ib Hezbollah wordt door de Amerikaanse autoriteiten verantwoordelijk geacht voor de aanval op de Amerikaanse basis in Jordanië op 28 januari 2024. Sinds eind januari laat de beschikbare informatie een scherpe daling zien van het aantal aanvallen op Amerikaanse troepen. Dit zou het gevolg zijn van de wens van de Iraanse elite om de sjiiitische milities niet te dwingen tot een open conflict met Amerikaanse troepen. De PMF's kennen ook interne rivaliteiten. In december 2023 kwamen Saraya Al-Salam (een militia die banden heeft met de Sadristische beweging) en Asa'ib ahl Al-Haq (AAH) meermaals met elkaar in botsing. Deze rivaliteit is voornamelijk gebaseerd op politieke en financiële concurrentie. Er wordt ook gestreden om de territoriale controle over Bagdad, met name in het zuiden van de stad, in het Dora-gebied. In februari 2024 vonden andere gevechten plaats tussen verschillende milities, waarbij verschillende PMF-strijders en burgers omkwamen. In oktober 2019 was Bagdad het toneel van grote protestbewegingen tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen de personen die betrokken waren bij de anti-regeringsbetogingen. Er braken gewelddadige conflicten uit tussen betogers enerzijds en de veiligheidstroepen en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote betogingen behoren nu echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 als gevolg van de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen, hoewel er nog steeds kleinschalige betogingen plaatsvinden die soms gepaard gaan met geweld. Dit politiek gemotiveerde geweld is doelgericht en past niet in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, d.w.z. een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een land tegenover gewapende organisaties staan of waarin twee of meer gewapende organisaties elkaar bestrijden. Uit het bovenstaande blijkt dat er in de hele provincie veiligheidsincidenten plaatsvinden. Het totale aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers bleef echter zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad kleinschalig en doelgericht is. De daders kunnen echter vaak niet worden geïdentificeerd. Wel kan worden gesteld dat sjiiitische milities en criminele organisaties verantwoordelijk zijn voor politiek en crimineel geweld, zoals ontvoeringen en afpersing. Volgens de IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Wat Bagdad en zijn provincie betreft, zijn er op 31 december 2023 naar schatting 94.590 returnees en bevinden er zich 44.848 IDP's in de andere provincies van het land (voornamelijk Erbil en Suleimania). Volgens de "EUAA Guidance Note" kan er voor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een gedetailleerd onderzoek van de beschikbare informatie is de commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Irak, in het bijzonder in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EUAA Guidance Note in juni 2022 zodanig is veranderd dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen

dat een burger die naar Irak terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in zijn arrest van 14 januari 2020 in de zaak D. et al. tegen Roemenië (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds zijn arresten in de zaken J.K. et al. tegen Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. tegen België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van die aard is dat de verwijdering van een persoon naar een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden. De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is. Ze erkent ook dat, gelet op de individuele omstandigheden en de persoonlijke context van de verzoeker om internationale bescherming, dit aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit Bagdad wegens zijn specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming hem toegekend. Gelet op voorgaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie, dient echter te worden vastgesteld dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van Vreemdelingenwet. Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat evenwel na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, kan worden geconcludeerd dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in de “Country Guidance Note” over Irak van november 2024 waarnaar in het verzoekschrift wordt verwezen (p. 11-12, 73, 75-76).

Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen informatie bij die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest Elgafaji (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoekster persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor haar dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld in Bagdad een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de “Country Guidance Note: Iraq” van november 2024 waarnaar in het verzoekschrift wordt verwezen (p. 11-12, 73, 75-76).

Haar ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas mee in acht genomen (supra) brengt verzoekster met de loutere verwijzing naar algemene landeninformatie en de benadrukking van haar specifieke profiel geenszins concrete elementen bij die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande terechte weigeringsmotieven.

Volledigheidshalve herhaalt de Raad dat waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat verweerder nagelaten heeft rekening te houden met het gegeven dat verzoekster tot medisch personeel behoort, dit een materiële vergissing in het verzoekschrift betreft, zoals ook ter terechtzitting wordt bevestigd.

Verzoekster laat na het bewijs te leveren dat zij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Bagdad.

De Raad moet zodoende vaststellen dat verzoekster geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in haar hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stipt aan dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.2.9. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.2.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend vijftientig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU